

ישראל, רואים בשלטון הציוני, המבטיח את המשך הסדר החברתי הקיים בתחום הפוליטי בו אנו פועלים. את אויבנו הי סאקטי העיקרי!"

● "ניתוק האוכלוסיה היהודית מן הי אידאולוגיה הציונית יתאפשר אך ורק עם מימוש שלושת התהליכים הבאים הי תלויים זה בזה:

א. התפרקות הדרגתית של העליונות הצבאית של צה"ל.

ב. החמרת המשבר הכלכלי הפנימי בי ישראל.

ג. גיבוש אלטרנטיבה אינטרנציונאלית בקרב תנועת השיחור הפלסטינית והתנו עה המהפכנית הערבית."

● "אין אפשרות להגשים את הסוציא ליום ללא מהפכה אלימה הנתמכת על ידי ההמונים."

● "מטרת החזית בטווח ארוך צריכה להיות, להכין לראגן ולנהל את המלחמה

וספורים שאין להם כל שחר וכל אחיזה במציאות. כנסיון לכור את המוץ מהתבן ולהשוף פטים מדויקים על מה ש הסתתר מאחורי פעילות רשת התזמורת האדומה בישראל, ניתן לצייר את התמו רנה הבאה:

מנצח התזמורת האדומה היה חביב קהואגי, מורה נוצרי מחיפה, בעל דיעות לאומניות, לשעבר מראשי קבוצת אל ארד, שישב תקופות מאסר שונות בכלא הישראלי אחרי שהורשע בפעילות עוינת למדינה ובמגעים עם סוכנים זרים. בי 1968, התירו שלטונות ישראל לקהואגי להשתחרר מהמעצר המנהלי בו היה נתון זמן ממושך, ולעזוב את ישראל עם משפח תו.

קהואגי התיישב בקפריסין, שם פתח בית-מסחר קטן אשר הפך למקום מיושב לסוכני מודיעין של מדינות ערב ובין אורחים שונים שהגיעו לניקוסיה, כולל מישראל. כמה ערבים ישראליים נשלחו

ורד ולאהוד אדיב, שניהם חברי הוועד המרכזי של הברית-הקומוניסטית-המהפכ נים, לשמש מתווך לקשר בינם לבין ארגו נים קומוניסטים מהפכניים במדינות ערב. היספור שהופץ על ידי שירותי הבטחון כאילו יצאו דני ורד ואהוד אדיב לדמשק כדי להפגש עם אנשי ג'תח, (החזית לי שיחרור פלסטין) הוא סיפור בלתי מת קבל על הדעת. ג'תח הוא ארגון ימיני של ארץ-פתח. אין להעלות על הדעת שהשניים היו מנסים לקשר קשרים עם ארגון כזה. עוד יותר מכך, האידאולוגיה הרשמית של הברית שללה כל גילוי של לאומנות ערבית. היחיד שהסתייג מסעיף זה היה אודי אדיב. אודי השתייך לברית לא מפני שהאמין בכל תוכניתה הפוליטית והרעיו רית, אלא מפני שראה בו את הרע במי עוטו. בויכוחים באסיפות הברית, אמר אודי כי לאומנות היא אומנם דבר רע, אולם מכיון שבמצב הנוכחי הפלסטינים הם הנכבשים והמדוכאים הוא מכיר בכך

לתמונה אנשי המודיעין הסורי, שלחצו עליו לקבל ידיעות בעלות ערך צבאי ולהמשיך לשמש כמרגל עבורם ואולי אף לעסוק בפעילות חבלנית בישראל. במצב בו היה אודי בדמשק נראה שלא היה קשה להפעיל עליו לחץ. מצד אחד הוא היה בשל מבחינה אידאולוגית לצעוד את הצעד שהפריד בין הכרה בזכותם של הפלסטינים להלחם על ארצם, לבין סיוע למלחמה זו באמצעות אספקת ידיעות ש ימנעו מהם קורבנות. מצד שני הוא היה נתון בידיהם של הסורים שיכלו למנוע את חזרתו לישראל או להביא לתפיסתו בישראל כמרגל. אודי עשה כנראה את הצעד שממנו אין חזרה. כאשר חזר לישראל לא יכול היה עוד לסגת מהשליחות שנטל על עצ מו. כפי שטענונים שירותי הבטחון, הורה אודי בכך שמסר לסורים ידיעות בעלות ערך בטחוני רב, ואף התאמן אימוני חב לה במחנה מחבלים פלסטינים ליד דמשק.

דאוד תורכי, החשוד כי עמד בראש רשת הריגול,

כבר נעצר מספר פעמים כסוכן ריגול סורי - ושוחרר

נגד המישטר הציוני כשמטרתו הסופית של המאבק היא כינון דיקטטורה פרולטרית בי מורח הערבי, כנאור משוחרר וכמבצר של המהפכה הסוציאליסטית הערבית."

או כפי שקרא בהתלהבות מהפכנית חבר הארגון מוסטפה ג'מל, באחת החוברות של חזית אדומה: "אנו קומוניסטים, לא מחכים לברכות ולטובות הנאה מהאלוהים הכל יכול ואמא היסטוריה. לא מבקשים אלא דורשים בשם הצדק של המנוצלים ולוק חים בכוחה של אש רובינו. נגד גולדות ודייגים, סאדטים, אסדים, חוסיי נים, פייסלים נומיריים וקאדפיים."

גם לולא היו הכוחות, כפי שטענונים אנשי שירותי-הבטחון, נגד אנשי "החזית האדומה" כי עסקו בפעילות חתרנית, די היה במה שכתבו, פירסמו, הוציאו לאור והפיצו, כדי להרשיעם בעוון הסתה לפעו לה אלימה נגד מדינת-ישראל ואזרחיה. השאלה היא רק, איך כל זה מתישב עם פעילות מחתרנית של ריגול וחבלה?

ראש הרשת

נעצר בעבר

ז אינה התופעה המזרה היחידה הצפה בעקבות גילוי רשת הריגול הי סורית. ישנם הרבה דברים מזורים נוספים בכל הפרשה.

בניגוד למה שפורסם בעתונות לא היתה הברית-הקומוניסטית-המהפכנית פלג של מצפן. נכון שהצטרפו אליה וייסדו אותה כמה מפורשי מצפן, כמו דני ורד ואהוד אדיב, אולם הברית רואה את עצמה כי מפלגה קומוניסטית עצמאית. אין לה שום קשר לתורת מאו, כפי שפורסם. להיפך, בניגוד למפלגות הקומוניסטיות הסובייטיות והסיניות, הברית שייכת לתנועת "העולם השלישי", תנועה של מפלגות קומוניסטיות מהפכניות, בעלות אידאולוגיה אינטר נציונאליה השוללת את כל המישטרים במדינות ערב.

הברית שוללת את קיומה של הלאומנות הערבית ובפירסומיה נכללו התקפות חרי פות ביותר נגד סוריה ומישטר הבעת שבה, כמו הקטע הבא על שלטון הבעת: "...כעת קצינים ממלוכת, מיליטריסטית ומשטר תי, שצמחה מצאצאיה של הבורגנות הי זעירה הסורית, היא שובינית וספרטיסטית ופרצופה האמיתית הוא בדמות מפלגה ספדור סוציאליסטית הנקראת בעת - בימת קרקס שעליה רביסטונים וקולונלים סוריים לוחמים על מישרות שמנות, על חלקים גדולים יותר ברוחמים ועל הזכות הראשונה בביות רכוש ציבור הפועלים." אך יכולים אנשים המשתיכים לתנועה פוליטית זעירה, המפרסמת דברים כאלה, להתנדב מרצונם לשירותה של מדינה כזו ומישטרה?

לאור זאת נראה כי אם אומנם היו כמה מאנשי הברית-הקומוניסטית-המהפכנית קשורים בארגון הריגול החבלה שהופעל על ידי הסורים, הם עשו זאת לא כתוצאה ממניעים פוליטיים שדחפו אותם לרגל בי הכרה, אלא משום שנפלו למלכודת שי הטמנה להגליהם. מבול החומר שהתפרסם בעתונות הי ישראלית מאז תפיסתה של התזמורת הי אדומה הסורית בישראל, מכיל ערב רב של עובדות ומיון, של פטים מדויקים

למאסר בישראל אחרי שקשרו קשרים עם קהואגי בקפריסין. קהואגי הבין כנראה שהקרקע בקפריסין בוערת מתחת רגליו ושהוא נמצא בעיקוב מתמיד, העתיק את מקום פעילותו לדמשק.

אחד האחרונים שעמדו בקשר עם קהואגי בניקוסיה היה דאוד תורכי, 45, קומוניסט ערבי ותיק מחיפה, בעל חנות ספרים, שי לאחרונה נטה בדיועותיו להשקפות מאואיס טיות, נמנמו היה תורכי מקורב למצפן, אולם לאחרונה פרש מכל פעילות פוליטית גלויה בטענה שהתאכזב מכל ארגוני הי

בישראל

זהו שער של חזר ברת מצפן, היוצאת לאור בישראל על ידי האירגון הסוציא ליסטי הישראלי, ושעל שמה נקרא האיר גון. מארגון זה, המונה כמה עשרות חברים בלבד, התפרגו אנשי "החזית האדומה" ש קפנו את אנשי מצפן על היותם פשרניים.

שמאל בארץ והתיאש מפוליטיקה. מצרו של תורכי בשבוע שעבר כחשוד כמי עמד בראש רשת הריגול בארץ, לא היה מעצרו הראשון.

בשנתיים האחרונות הוא נעצר פעמים רבות, כל פעם על אותו חשד: היותו סוכן של המודיעין הסורי. בכל פעם שוחרר אחרי תקופת מעצר קצרה. משום כך נראה תמוה מאוד אם המשך לעמוד בראש רשת הריגול שנתפשה, אדם הנעצר בכל חודשים בחשד של ריגול ודאי מבין כי הוא נמצא בעיקוב מתמיד.

על כל פנים, טענות שירותי-הבטחון, גייס תורכי בשנתיים האחרונות רשת עני פה של סוכנים בכפרים ערביים בכל רחבי הארץ, שחלק מהם לא היו אלא סוכנים של שירותי-הבטחון עצמם. המגע עם אנשי החזית האדומה בראשו תם של אהוד אדיב ודן ורד החל לפני שמונה חודשים בלבד. לתורכי היו קשרים עם כל ארגוני השמאל בארץ מהסיבה הי פשוטה כי הוא בעל תנות הספרים היחיד בחיפה, שהיה מוכן להפיץ כל מיני חוב רות אידאולוגיות של ארגונים שונים. הוא הפיץ גם את חוברות החזית האדומה של הברית-הקומוניסטית-המהפכנית, נראה שבשלב מסויים הציע תורכי לדני

שהלאומנות שלהם היא דבר חיובי, כך, למרות שלא קיבל את כל ההלכות האידאולוגיות של הברית, המשך אודי להשתיר אליה, ואם כי היה חבר הוועד המרכזי שלה לא התבטאה פעילותו ביותר מאשר הפצת עתוניה.

נראה שהיה צורך באיזה פיתוי אמיתי כדי להביא את אודי ואת דני ורד לדמשק. ככל הנראה הם פתו להאמין כי עומדים לסדר להם פגישות עם חברים בארגונים ערביים מהפכניים, כדי שיוכלו לפעול יחד למען מהפכה כללית באזור כולו.

צעד שאין

ממנו חזרה

אם אימנם נכונות כל האשמות שי מעלים שירותי הבטחון נגד החברים היהודים בתזמורת האדומה הסורית, נראה שהם התדרדרו לכך שלב אחר שלב, תחיי לה הובטח להם לפגוש מהפכנים ערבים, ברור שפגישה כזו לא היתה יכולה להי ערך בישראל. דני ורד, שהיה כנראה הי

בצופת

שער החוברת אישראל בצרפתית, אחת מחובי רות מצפן המופצות בעולם על ידי חברי מצפן היושבים בעיקר בלונדון, פאריס וניו יורק. אנשי "החזית האדומה" ראו באנשי מצפן פוטנטיים שאינם מוכנים להגי שים את התיאוריות שלהם הלכה למעשה.

ראשון שיצא לדמשק, נסע לאתונה, שם צוייד בדרכון סורי, טס לדמשק, הופגש שם עם מי שהופגש וחזר לישראל.

ברור שבשלב זה טרם גיסו אנשי הי משרד השני הסורי, שהוא משרד המו ריעין, לנצל את דני למטרות מודיעין. קרוב לוודאי שאם היו עושים זאת, לא היה אודי אדיב יוצא בעקבותיו לדמשק. אודי טס לדמשק מאתונה דרך קהיר, מבלי שנחקר שם על ידי קציני ביון מצריים כפי שטען אחד העתונים כיש ראל. המצרים כלל לא ידעו את זהותו האמיתית של הנוסע שנחת בנמל-התעופה של קהיר בדרכון סורי. רק עם ביקורו של אודי בדמשק נכנסו

בכך עשה אודי את הצעד שהפריד בין פעילות פוליטית קיצונית, אך לגיטימת, בישראל, לבין פעילות מסוכנת מכמה בחי נות.

הסכנה הבטחונית ברורה. מחתרת שיהיו בה חברים צברים, שירותו בצה"ל בי ויחידות מובחרות, עלולה להצליח בפעו לות של ריגול וחבלה בצורה אחרת לגמי רי מאשר הקבוצות הכושלות של הפידאיון הערבי, שפעלו עד כה בשטח זה. אולם עוד יותר חמורה מכך הסכנה הפוליטית.

כל ארגוני הפידאיון דוגלים במצע שי פירושו: חיסול מדינת ישראל והקמת, מדיי נה פלסטינית דמוקרטית, שאינה שייכת לכת דתית אחת, בה יחיו מוסלמים, נוצ רים ויהודים בצוותא, כאזרחים שוויו זכיות."

מצע זה לא היכה שורשים עמוקים בציבור הפלסטיני. מפני שברור לחלוטין שהוא אינו ניתן להגשמה. איש אינו מע לה על דעתו ברצינות שארגוני הפידאיון יוכלו לנצח ביום מן הימים את צה"ל ולמגר את המדינה בשדה-הקרב.

כדי לגשר על הפער בין המצע למצי איות, המציאו הפידאיון תיאוריה נוספת שהמוני ישראל עצמם יתקוממו בבוא היום נגד "מיכנה השלטון הציוני הגזעני" ו ייהרסו אותו במאבק משותף עם אחייהם הפלסטיניים. את המרד הזה ינהיגו בני עדות המזרח, המקופחים על ידי השלטון הציוני, והצברים שנולדו בארץ והם פלס טינים בני דת משה.

מתנה משמיים

לפידאיון

די השבוע נראה הדבר בניני כל כחלום מגוחך. אימנם הפידאיון ני סו לא פעם להצביע על הפנתרים השחור רים ועל קבוצות מצפן כעל סימנים הי מולכחים שמתחילה מהפכה בישראל, אבל הדבר לא היה אמין.

אם נכונות טענות שירותי-הבטחון נגד מחתרת החזית האדומה, הרי שזה משנה את המצב. חברים בה צברים מבטן ולידה, וגם איש עדות המזרח כמו יחזקאל כהן, שהיה דווקא איש האגף הציוני בברית הקומוניסטית המהפכנית והפיץ כרוזים על דעת עצמו שטענו כי ארגוני החבלה צרי כים להכיר שלאוכלוסיה היהודית בארץ יש זכות לחיות בבטחון אפילו במצב הנוכחי.

שבביל כל ארגוני הפידאיון היה פירסום דבר תפיסתם של הצעירים היהודים, שהיו חברים בארגון מחתרת עם חברים ער בים, בבחינת מתנה משמיים. הם יוכלו עתה לטעון באוזני הפלסטינים כי אכן יש ממש בתיאוריה שלהם וכי עתידה לקום חזית פלסטינית יהודית ערבית למען חי סול מדינת ישראל. הדבר עלול לתת בידי הפידאיון נשק תעמולתי רב עוצמה נגד היסודות המתור נים בעם הפלסטיני, הרוצים בשלום מהיר, והמוכנים להסכים למדינה פלסטינית, קט נה" שתקום בצד ישראל תוך שלום עמה. זהו הנזק האחד. הנזק השני הוא בישר ראל עצמה: מחתרת מורוה זו נרתנת בידי החוגים הלאומניים הקיצוניים בי (המשך בעמוד 27)